

HOUTEN GEVELS AEN ST-WALBURGIS OF BORGTPLEIN.

Wy hebben verscheiden voorbeelden verzameld van onze voorvaderlyke houten huistimmeringen. Men zal by de vergelyking bemerken dat er een groot verschil bestaet tusschen degenen dier getimmerten die in de stad verspreid liggen en de weinigen die binnen den omvang der oude Burgt zyn bewaerd gebleven. Deze laetsten onderscheiden zich namelyk door hunne eenigzins met smaek bewerkte uitkyken en door hunne uitsprongen op beide verdiepingen.

Slechts de eerste op de ry heeft het benedenste metselwerk in zynen oorspronkelyken staet mogen behouden, alleen de kelderluik heeft eene ligte verandering ondergaen ; vroeger zal dit wel een naer buiten afhellende schutsel zyn geweest. De drie andere hebben merkelyke vernieuwingen ondergaen. Sedert eenige maenden zyn de twee eersten gansch verdwenen en door nieuwe gebouwen vervangen.

Ja, Linnig en Mertens konden nog houten gevels “in levende lijve” aanschouwen al werden ze in hun tijd in steeds sneller tempo vervangen. Augustin Thys, toch niet de beste, verheugt zich in zijn “Historiek der straten en openbare plaatsen van Antwerpen” - 1879, dat door de verbreding van de Lange Koepoortstraat ...de oude gebouwen en de houten gevels verdwenen zijn om plaats te maken voor “schoone en bevallige woningen”.

Het eerste huis, vanaf rechts bekeken, herbergde het toen befaamd estaminet “t Papegaeyken” met een trouw clientele dat voornamelijk uit varend- en kaai volk bestond. Daarnaast woonde havenmeester Petrus van den Branden in zijn “Bureau du Capitaine du Port”, in alle opzichten strategisch uitstekend gelegen.

Yes, Linnig & Mertens were still able to look at real wooden house-fronts, although these were being replaced at a fast rate. In his "History of the streets and squares of Antwerp" (1879), the author Augustin Thys, who certainly was not just anybody, rejoices at the enlarged Lange Koepoortstraat, where "old houses and wooden façades have been replaced by beautiful new building".

The first house, as seen from the right, was the then famous public house "t Papegaeyken" ("The Parrot"), which had many faithful customers among sailors and shore-folk. Next to it lived harbour-master Petrus van den Branden in his "Bureau du Capitaine du Port", that was strategically quite well situated.

Mertens points out the difference between the wooden fronts elsewhere in town and the few façades in the old Fortress enclave. These were built in good taste and were characterized by their balconies. Only the first one to the left still has on the ground floor its masonry in its original state in 1868.

Ja, Linnig und Mertens konnten noch echte Holzgiebel betrachten, obgleich sie auch zu ihrer Zeit immer schneller ersetzt wurden. Augustin Thys freut sich 1879 in seiner "Historie der Straßen und Plätze in Antwerpen" darüber, daß durch die Verbreiterung der Lange Koepoortstraat "...die alten Gebäude und die Holzgiebel verschwanden, um den schönen und gefälligen Wohnungen Platz zu machen".

In dem ersten Haus von rechts befand sich damals die berühmte Hafenkneipe "t Papegaeyken" mit treuen Stammgästen, die zum größten Teil aus Seefahrern und Kauleuten bestanden. Daneben residierte der Hafenmeister Petrus van den Branden in seinem "Bureau du Capitaine du Port", in jeder Hinsicht strategisch ausgezeichnet gelegen.

Mertens behauptet, daß zwischen den anderen Holzgiebeln in der Stadt und den wenigen innerhalb der alten Burgenklave zu seiner Zeit ein Unterschied bestand. Letztere waren geschmackvoller bearbeitet und besaßen als besonderes Merkmal die balkonähnlichen Vorsprünge auf beiden Etagen. Nur die erste Fassade von links hat das Mauerwerk zu ebener Erde im Originalzustand bis 1863 bewahren können.